

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
D E C I Z I E

10 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Timofti Vladimir,

Judecători: Toma Nadejda, Diaconu Iurie, Țurcan Anatolie, Boico Victor,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg și de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Sergiu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală în privința lui

Dimitrov Oleg XXXXX, născut la ***XXXXX***,

și

Cocervei Sergiu XXXXX, născut la ***XXXXX***.

Termenul de examinare:

prima instanță: 07.06.2016 - 11.04.2018

instanța de apel: 01.11.2018 - 26.02.2019

instanța de recurs: 01.11.2019 - 10.11.2020

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 11.04.2018, *examinând cauza pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală:*

Dimitrov Oleg a fost recunoscut vinovat, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul adoptării Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 - a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Cocervei Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal, cu încetarea procesului penal din motivul adoptării Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25 - a de la Proclamarea Independenței Republicii Moldova.

Au fost respinse cererile procurorului privind încasarea din contul inculpaților a cheltuielilor judiciare, precum și încasarea în mod solidar prin

confiscarea specială a valorilor valutare.

A fost soluționată soarta corpurilor delictive.

2. În sentință prima instanță a constatat că:

În perioada de timp cuprinsă între anul 2013 până la 19 decembrie 2015, Dimitrov Oleg, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Cocervei Sergiu și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, urmărind scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, precum și tragerii de foloase de pe urma practicării prostituției, au comis acțiuni intenționate de proxenetism, manifestate prin organizarea prestării serviciilor sexuale contra plată în regim on-line de către mai multe persoane de sex feminin.

Astfel, în perioada indicată de timp supra, Dimitrov Oleg, aflându-se în mun. Chișinău, acționând împreună și de comun acord cu Cocervei Sergiu și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, întru realizarea intenției infracționale comune, în vederea înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, au închiriat în prealabil mai multe spații locative situate în mun. Chișinău și anume: apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, casa situată pe str. XXXXX, casa situată pe str. XXXXX, apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, un apartament nestabilit de pe str. XXXXX, pentru prestarea ulterioară pe adresele indicate a serviciilor sexuale contra plată în regim on-line.

În continuare, în diferite perioade de timp, Dimitrov Oleg, acționând împreună și de comun acord cu Cocervei Sergiu și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, în vederea realizării scopului infracțional comun, le-a selectat pe XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și alte persoane nestabilite și în cadrul unor întâlniri separate pe care le-a avut cu acestea le-a îndemnat să practice prostituția, manifestată prin prestarea contra plată a serviciilor sexuale în regim on-line utilizatorilor mai multor site-uri pentru adulți.

Ulterior, Cocervei Sergiu, care acționa împreună și de comun acord cu Dimitrov Oleg și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, întru atingerea scopului infracțional comun, prin intermediul sistemelor informaționale le-a înregistrat pe XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și alte persoane nestabilite ca utilizatori ai site-urilor pentru adulți www.MyFreeCams.com, www.runetki.ru, www.bonga.com, www.imlife.com și altele, pentru a avea posibilitatea să presteze beneficiarilor servicii sexuale contra plată în regim on-line, prin intermediul site-urilor menționate, prin ce au comis acțiuni intenționate de înlesnire a practicării prostituției.

Totodată, în perioada indicată de timp, Dimitrov Oleg, acționând

împreună și de comun acord cu Cocervei Sergiu și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, aflându-se pe teritoriul mun. Chișinău, acționând în vederea înlesnirii practicării prostituției de către XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și alte persoane nestabilite au organizat prestarea de către persoanele menționate a serviciilor sexuale contra plată în regim on-line utilizatorilor site-urilor pentru adulți www.MyFreeCams.com, www.runetki.ru, www.bonga.com, www.imlife.com și altele, în spațiile locative situate în mun. Chișinău și anume apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, casa situată pe str. XXXXX, casa situată pe str. XXXXX, apartamentul XXXXX situat pe str. XXXXX, un apartament nestabilit de pe str. XXXXX, acordându-le echipamentul tehnic necesar și creându-le toate condițiile necesare în acest sens, ultimele satisfăcând dorințele sexuale ale beneficiarilor prin spectacole pornografice, imitarea actelor sexuale cu sau fără utilizarea accesoriilor erotice și alte acțiuni cu caracter sexual care erau solicitate de către clienți.

Concomitent, Dimitrov Oleg, care acționa împreună și de comun acord cu Cocervei Serghei și o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă, întru realizarea intențiilor infracționale de tragere a foloaselor de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, încasau de la beneficiarii de servicii sexuale sumele de bani transferate de către ultimii în portmoneul virtual creat de către Cocervei Sergiu pe numele unei persoane în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pe site-ul www.payoneer.com, pentru achitarea serviciilor sexuale on-line prestate de către XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX și alte persoane nestabilite, din care 50 % le revenea lor, dar 50% erau achitate ultimelor.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Cocervei Sergiu și Dimitrov Oleg, au săvârșit infracțiunea de proxenetism, adică *îndemnarea și înlesnirea practicării prostituției de către o altă persoană, precum și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției, acțiuni săvârșite asupra a două și mai multor persoane, de către două și mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 220 alin. (2) lit. a), c) Cod penal.*

3. Nefiind de acord cu sentința nominalizată, procurorul în Secția combaterea traficului de ființe umane din cadrul Direcției urmare penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Lambă Igor a declarat apel prin care a solicitat casarea parțială a sentinței în partea ce ține de soluționarea chestiunilor cu privire la aplicarea confiscării speciale și încasarea cheltuielilor judiciare, ca fiind ilegală și neîntemeiată, cu pronunțarea în privința unei noi hotărâri după cum urmează: în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală a supune

confiscării speciale și a trece în venitul statului și încasa în mod solidar din contul inculpaților Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu a valorilor valutare în sumă de 38.000 euro, 8.100 dolari SUA și mijloacele bănești în sumă de 1000 lei, rezultate din infracțiune.

A dispune încasarea din contul inculpaților în folosul statului a cheltuielilor judiciare în mărime de 4174,63 lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală dată.

3.1. În motivarea apelului, procurorul a menționat că:

- concluzia instanței privind respingerea solicitărilor procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare și confiscării speciale a valorilor valutare și mijloacelor bănești rezultate din infracțiune, este ilegală și neîntemeiată;

- instanța de fond a invocat prevederile art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu iar în viziunea instanței conform materialelor cauzei penale procurorul la transmiterea cauzei penale în instanța de judecată nu a formulat o asemenea cerință ce tine de confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești rezultate din infracțiune. Concluzia enunțată supra este neîntemeiată, deoarece acțiunile inculpaților corect au fost încadrate juridic în baza art. 220 alin (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-le încriminată acțiunea de tragere de foloase de pe urma practicării prostituției.

- conform declarațiilor martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, cât și procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2016, prin care a fost examinate răspunsurile parvenite de la băncile comerciale, și altor probe administrate la faza de urmărire penală, s-a stabilit cu inculpații au obținut venituri valutare și mijloace bănești rezultate din această infracțiune și anume de la: XXXXX - 16000 euro, XXXXX - 7000 euro, XXXXX - 1500 dolari SUA, XXXXX - 15000 euro, XXXXX - 7000 lei, XXXXX - 1000 dolari SUA, XXXXX - 5600 dolari SUA, în total 38 000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei. Astfel, reieșind din prevederile art. 106 alin (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală, a considerat că solicitarea procurorului privind confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești menționate, este justificată legal și confirmată prin probele administrate la faza de urmărire penală.

- sentința este considerată a fi ilegală, neîntemeiată și pe motivul respingerii chestiunii cu privire la cheltuielile judiciare;

- conform prevederilor art. 227 alin. (1) și (2) pct. 5) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sunt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Conform prevederilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală,

cheltuielile judiciare sunt suportate de condamnat sau sunt trecute în contul statului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de apel Chișinău din 26 februarie 2019, apelul procurorului a fost admis parțial, casată sentința în partea confiscării speciale și pronunțată în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

În conformitate cu art. 106 alin. (1), (2) lit. b), alin. (4) Cod penal și 229⁴ Cod procedură penală a supune confiscării speciale de la Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu și a trece, forțat și gratuit, în proprietatea statului valorile valutare în sumă de 38000 (treizeci și opt mii) euro, 8100 (opt mii una sută) dolari SUA și mijloace bănești în sumă de 1000 (una mie) lei, rezultate din infracțiune.

În rest apelul procurorului a fost respins ca nefondat.

Celelalte dispoziții ale sentinței, au fost menținute.

4.1. În motivarea soluției emise, instanța de apel a menționat că, în speță există motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea confiscării speciale.

Instanța de apel a apreciat că concluzia *privind respingerea cererii de supunere a confiscării speciale a valorilor valutare și mijloacelor bănești rezultate din infracțiune întrucât procurorul la transmiterea cauzei penale în instanța de judecată nu a formulat o asemenea cerință*, este neîntemeiată, deoarece acțiunile inculpaților Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu corect au fost încadrate juridic în baza art. 220 alin (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-le încriminată acțiunea de tragere de foloase de pe urma practicării prostituției, care a fost realizată în următoarele circumstanțe: „...*Dimitrov Oleg, care acționa împreună și de comun acord cu Suveica Vitalii și Cocervei Serghei, întru realizarea intențiilor Infracționale de tragere a foloaselor de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, încasau de la beneficiarii de servicii sexuale sumele de bani transferate de către ultimii în portmoneul virtual creat de către Cocervei Sergiu pe numele lui Suveica Vitalii pe site-ul www.pavoneer.comn, pentru achitarea serviciilor sexuale on-line prestate de către XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX, Arnaut Dina, XXXXX și alte persoane nestabilite, din care 50% le revenea lor, dar 50% erau achitate ultimelor ...*”.

În așa fel, instanța de apel a reținut că potrivit declarațiilor martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2016, prin care a fost examinate răspunsurile parvenite de la băncile comerciale, cât și altor probe administrate la faza de urmărire penală, s-a stabilit că inculpații au obținut venituri valutare și mijloace bănești rezultate din această infracțiune și anume de la: XXXXX - 16000 euro, XXXXX - 7000 euro, XXXXX - 1500 dolari SUA, XXXXX - 15000 euro, XXXXX - 7000 lei, XXXXX - 1000

dolari SUA, XXXXX - 5600 dolari SUA, în total 38 000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei.

Astfel, instanța de apel a considerat neîntemeiată soluția instanței de fond privind respingerea solicitării acuzatorului de stat referitor la confiscarea în beneficiul statului a valorilor valutare și mijloacelor bănești în sumă de 38 000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei rezultate din această infracțiune, deoarece sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, astfel după cum prevede alin. (2) art. 106 Cod penal.

Reieșind din prevederile art. 106 alin (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că solicitarea procurorului privind confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești, este justificată legal și confirmată prin probele administrate la faza de urmărire penală.

Cu referire la solicitarea procurorului privind încasarea cheltuielilor judiciare conform calculului pentru instrumentarea cauzei (f. d. 61, vol. 5) și anume pentru salariul procurorului 2497 lei, salariul consultantului 340 lei, consumabile 317 lei și cheltuieli pentru traducere 1020 lei, instanța de apel a apreciat că la acest capitol instanța de fond s-a expus argumentat și motivat, bazându-și just soluția privind respingerea solicitării părții acuzării de a dispune încasarea cheltuielilor pentru instrumentarea cauzei din contul inculpaților în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de apel, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, a acceptat-o și însușit-o.

5. Nefiind de acord cu soluția instanței de apel, au declarat recursuri ordinare:

5.1. Avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, prin care invocând aplicabilitatea la caz a temeiurilor de casare prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în alt complet de judecată.

În motivarea recursului declarat, avocatul a menționat că:

- instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt care a afectat hotărârea instanței de apel;

- instanța de apel neîntemeiat a admis apelul procurorului, casând parțial sentința primei instanțe fără a cerceta cauza penală dată sub toate aspectele, completă și obiectivă, existând o cercetare superficială și în final a adoptat o hotărâre neîntemeiată și ilegală;

- conform art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar conform alin. (2) al

aceluiasi articol, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod. Respectiva cauză penală a fost examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală. Astfel odată ce partea acuzării nu a indicat în rechizitoriu solicitarea privind confiscarea specială, instanța nu era în drept să admită această solicitare la faza judecării cauzei întrucât prin această acțiune a fost afectată grav situația inculpatului Dimitrov Oleg;

- de către procuror au fost încălcate și prevederile art. 96 Cod de procedură penală, la rechizitoriu se anexează o informație cu privire la durata urmăririi penale, măsurile preventive aplicate, durata arestării preventive, corpurile delictive și locul lor de păstrare, acțiunea civilă, măsurile de ocrotire, alte masuri procesuale, precum și cheltuielile judiciare;

- în cazul în care de către acuzare urma să solicite confiscarea unor bunuri, urma să fie modificată învinuirea, cu condiția respectării dreptului la apărare a inculpatului Dimitrov Oleg;

- conform actului de învinuire nu este specificat faptul că din infracțiunea comisă de inculpatul Dimitrov Oleg ar fi rezultat careva bunuri. Respectiv în această speță nu pot fi aplicate prevederile art. 106 Cod penal, nefiind în prezența condiției impuse de normele legale.

5.2. Avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Serghei, a declarat recurs ordinar la 05 mai 2019, prin care invocând aplicabilitatea la caz a temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, avocatul a menționat că:

- este neîntemeiată concluzia instanței de apel referitor la sumele dispuse spre confiscare, făcând referire la declarațiile martorilor și „*altor probe administrate la faza de urmărire penală*”, or, din declarațiile martorilor audiați în cadrul urmăririi penale nu reiese sumele menționate, iar instanța a efectuat niște calcule eronate, bazate pe presupuneri;

- sumele aproximative declarate de martori ca venituri ale lor primite de la inculpați, instanța le-a folosit eronat pentru a dispune confiscarea specială. Cu atât mai mult, că aceste sume nu au fost puse în discuție în procesul examinării cauzei penale;

- nefiind stabilită în cauză suma concretă a foloaselor care ar fi fost trase de Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu, instanța de apel, bazându-se pe presupuneri, eronat a dispus confiscarea specială a valorilor valutare.

6. Referință asupra recursurilor declarate, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, Suvac Nicolae, prin care a pledat pentru dispunerea inadmisibilității

recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

7. Judecând recursurile ordinare pe baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că recursul avocatului Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Serghei urmează a fi respins, iar recursul avocatului Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg urmează a fi admis, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

7.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Serghei, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Dispozițiile art. 422 Cod de procedură penală, prevăd expres că termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Din materialele dosarului rezultă că decizia motivată a instanței de apel a fost pronunțată la 09 aprilie 2019, inclusiv în prezența avocatului Grigoraș Ala, fiindu-i înmănată contra semnătură copia deciziei motivate fapt confirmat prin recipisa din 09 aprilie 2019 (f. d. 247 vol. 5).

Astfel, în speță, termenul de 30 zile se calculează, începând cu 09 aprilie 2019 și a fost epuizat la 13 mai 2019 (inclusiv), însă recursul ordinar a fost declarat de către avocatul Grigoraș Ala, la data de 05 iunie 2019.

Din cele constatate supra, instanța de recurs ordinar conchide că recursul declarat de avocatul Grigoraș Ala este depus peste termenul legal de 30 zile, prevăzut în art. 422 Cod de procedură penală.

Potrivit art. 231 Cod de procedură penală, termenele stabilite de prezentul cod se calculează pe ore, zile, luni și ani. La calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, afară de cazurile în care legea dispune altfel. La calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Potrivit prevederilor art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul

în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termene peremptorii.

În acest sens, art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală impune obligația îndeplinirii în termen a actelor de procedură, sub sancțiunea decăderii din exercițiul dreptului. Astfel, neexecutarea în termen a unui drept procesual, conform sancțiunii menționate, duce la pierderea acestuia.

Prin urmare, Colegiul penal, constatând încălcarea de către recurent a prevederilor art. 422 Cod de procedură penală, a ajuns la concluzia că recursul ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Serghei, urmează a fi respins ca inadmisibil.

7.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Concomitent, odată ce sa ajuns la concluzia admiterii recursului avocatului Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, Colegiul penal lărgit menționează faptul că va examina cauza prin extindere și în privința inculpatului Cocervei Sergiu, cu respectarea prevederilor art. 426 Cod de procedură penală, potrivit cărora instanța de recurs examinează cauza prin extindere cu privire la persoanele în privința cărora nu s-a declarat recurs sau la care acesta nu se referă, putând hotărî și în privința lor, fără a crea acestora o situație mai gravă, dacă s-a decis admisibilitatea recursului.

Instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Din textul recursului declarat, se atestă că recurentul critică decizia

instanței de apel prin prisma temeiurilor pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 15) Cod de procedură penală, și anume sub aspectul că: pct. 6) *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;* și pct. 15) *instanța de judecată internațională, prin hotărâre pe un alt caz, a constatat o încălcare la nivel național a drepturilor și libertăților omului care poate fi reparată și în această cauză.*

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aceste aspecte, constată că această instanță, la examinarea cauzei nu a respectat întru totul prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală, astfel la caz stabilindu-se existența temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, întrucât hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția de admitere parțială a solicitărilor din apelul procurorului, totodată dispozitivul hotărârii fiind expus neclar.

Hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea.

Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Colegiul penal lărgit constată că aceste aspecte deși sunt obligatorii, nu au fost întocmai respectate la judecarea prezentei cauze în ordine de apel.

La acest segment, instanța de recurs, din conținutul deciziei atacate reține că la examinarea prezentei cauze, instanța de apel analizând capătul cererii de apel ce se referă la solicitarea privind dispunerea confiscării speciale, inițial a trecut în revistă probele administrate în speță apreciind că aceste probe demonstrează vinovăția inculpaților, după care sub o formă generală a concluzionat că: *„Reieșind din prevederile art. 106 alin (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală, instanța de apel a constatat că solicitarea procurorului privind confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești, este justificată legal și confirmată prin probele administrate la faza de urmărire penală”,* toată motivarea cu privire la admiterea apelului procurorului limitându-se doar la respectiva frază.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal lărgit consideră că decizia instanței de apel suferă de o insuficiență gravă de motivare, or, deși fiind expusă concluzia că suma valorilor valutare și mijloacelor bănești supuse confiscării speciale a fost demonstrată prin probele administrate la faza de urmărire penală, instanța de apel nu a efectuat o trimitere clară care sunt anume acele

probe, care a fost baza calculelor efectuate cu privire la mărimea valorilor confiscate, cum au fost apreciate aceste probe de către instanță și prin prisma căror prevederi legale.

La acest capitol este necesar de menționat că la judecare cauzei urmează a fi supuse verificării atât datele de fapt, cât și mijloacele de probă din care au fost obținute. Probele se verifică atât prin efectuarea acțiunilor procesuale prevăzute de Codul de procedură penală, cât și printr-o analiză logică a conținutului probei, a coroborării lor. Într-o hotărâre este necesar nu numai de a enumera probele, dar și de a expune esența acestor și legătura lor cu conținutul altor probe care în ansamblu confirmă sau infirmă o circumstanță pe cauză, de a argumenta de ce unele probe sunt admise, iar altele respinse.

Astfel, instanța de recurs menționează că aprecierea probelor este unul din cele mai importante momente ale procesului penal, deoarece întregul volum de muncă depusă de către organele de urmărire penală, de instanțele judecătorești, cât și de părțile din proces, se finalizează prin soluția ce va fi dată în urma acestei activități.

Motivarea vagă de care a dat dovadă instanța de apel poate afecta dreptul inculpaților la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Potrivit jurisprudenței constante a CtEDO, care reflectă un principiu legat de buna administrare a justiției, hotărârile judecătorești trebuie să indice în mod suficient motivele pe care se întemeiază [*Papon împotriva Franței (dec.)*].

Scopul motivării este de a demonstra părților că au fost ascultate, contribuind astfel la o mai bună acceptare de către acestea a deciziei. În plus, în obligă pe judecător să-și întemeieze motivarea pe argumente obiective și să prezerve drepturile apărării. Cu toate acestea, întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura hotărârii și trebuie analizată în lumina circumstanțelor speței (*Ruiz Torija împotriva Spaniei, pct. 29*). În cazul în care o instanță nu este obligată să furnizeze un răspuns detaliat fiecărui argument invocat (*Van de Hurk împotriva Țărilor de Jos, pct. 61*), din hotărâre trebuie să reiasă cu claritate că problemele invocate în speță au fost abordate (*Boldea împotriva României, pct. 30*).

La caz, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a clarificat problemele esențiale ce urmau a fi analizate și apreciate, adoptând o hotărâre pripită ce nu conține abordarea completă prin prisma prevederilor legale a soluției emise.

Din conținutul materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit constată că inculpații Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu, până la începerea cercetării judecătorești au solicitat prin cereri scrise personal, examinarea cauzei în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, asupra cărora partea acuzării nu a obiectat, iar instanța prin încheiere a acceptat examinarea cauzei în această procedură.

Tot la judecarea cauzei în prima instanță, după ce a fost finisată cercetarea judecătorească, la etapa dezbaterilor judiciare, partea acuzării fără a solicita reluarea cercetării judecătorești, a înaintat cererea cu privire la confiscarea specială din contul inculpaților în mod solidar a valorilor valutare rezultate din infracțiune, și în susținerea acestei cereri au făcut referire la probele administrate la faza de urmărire penală.

Potrivit art. 378 alin. (1) Cod de procedură penală, *în cuvântările lor, participanții la dezbateri nu au dreptul să se refere la probe noi care nu au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești. În cazul în care trebuie prezentate probe noi, participanții la dezbateri pot cere reluarea cercetării judecătorești, indicând, totodată, care anume circumstanțe vor fi cercetate suplimentar și în baza căror noi probe. Instanța, ascultând opiniile celorlalte părți, adoptă o încheiere motivată privind admiterea sau respingerea cererii sau demersului respectiv.*

Sub aspectul menționat, prima instanță a și motivat respingerea solicitării părții acuzării.

Totodată, având în vedere procedura în care a fost judecată cauza, Colegiul penal lărgit notează că potrivit art. 325 alin. (1) Cod de procedură penală, *judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

În asemenea circumstanțe, instanța de apel ca instanță cu atribuții de judecare a cauzei în fond, nu a clarificat faptul dacă *admiterea cererii privind confiscarea specială în ordinea prevederilor art. 106 Cod penal, temeiul căreia nu se regăsește nici în fapta incriminată și nici în conținutul rechizitoriului care a fost acceptat de către inculpați prin prisma prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală*, poate agrava situația inculpaților și afecta dreptul acestora la apărare și un proces echitabil, ținând cont că această cerere a fost înaintată la etapa dezbaterilor judiciare în procedura art. 364¹ Cod de procedură penală.

Conform art. 364¹ alin. (1) Cod de procedură penală, recunoașterea celor săvârșite de inculpat vizează totalitatea faptelor reținute în rechizitoriu.

Mai mult, potrivit art. 325 alin. (2) Cod de procedură penală, modificarea învinuirii în instanța de judecată se admite dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului și nu se lezează dreptul lui la apărare. Modificarea învinuirii în sensul agravării situației inculpatului se admite numai în cazurile și în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Analizând cele evidențiate supra, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel a trecut cu vederea respectivele probleme și nu a oferit o apreciere corespunzătoare atât în raport cu prevederile legale relevante cât și în raport cu argumentele primei instanțe, care și-a motivat soluția emisă.

Ținând cont de caracterul superficial al motivării deciziei instanței de

apel sub aspectele evidențiate supra, Colegiul penal lărgit menționează că o asemenea abordare nu poate satisface cerințele despre claritatea și previzibilitatea învinuirii aduse inculpaților, care joacă un rol determinant în urmărirea penală și importanța rechizitoriului.

De altfel, prin rechizitoriu persoana trimisă în judecată este oficial înștiințată, în scris, cu privire la temeiul legal și factual al acuzațiilor care i se incriminează. Sub același aspect, art. 6§3 lit. a) din Convenția Europeană îi recunoaște acuzatului dreptul de a fi informat cu privire la încadrarea juridică a faptelor, dar și cu privire la cauza acuzației, adică privitor la expunerea detaliată a faptelor materiale pentru care este acuzat și pe care se bazează acuzația (*cauza Pelissier și Sassi contra Franței nr. 2544/94 pct. 52-54, CEDO 1999-II*). Sfera de aplicare a acestei dispoziții trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat de art. 6§1 din Convenție.

În acest sens este necesar de evidențiat că în conținutul actului de învinuire nu este specificat faptul că din infracțiunea comisă de inculpații Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu ar fi rezultat careva bunuri care puteau fi încadrate în prevederile art. 106 Cod penal.

Astfel, Colegiul penal lărgit statuează că instanța de apel la adoptarea soluției privind dispunerea confiscării speciale, nu a ținut pe deplin cont de toate circumstanțele și prevederile legale expuse supra, pe cale de consecință emițând o soluție ce nu cuprinde motivele pe care se întemeiază.

Mai mult, analizând dispozitivul deciziei atacate, Colegiul penal lărgit a stabilit că acesta este afectată și de eroarea prevăzută la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că dispozitivul deciziei este expus neclar întrucât instanța de apel nu a notat în ce mod anume urmează a fi executată confiscarea specială de la inculpați, în mod solidar sau în mod separat și în ce quantum, or, această chestiune urma să fie indicată obligatoriu în dispozitiv.

Având în vedere cele menționate supra și că în speță instanța de apel a comis erorile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, erori ce nu pot fi corectate de către instanța de recurs ordinar, recursul declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, urmează să fie admis, casată parțial decizia instanței de apel, în cauza penală în privința inculpatului Dimitrov Oleg și prin extindere în privința inculpatului Cocervei Sergiu, în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de dispozițiile art. 436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile Legii procesual penale – asupra aspectelor

evidențiate în prezenta decizie, să țină cont de toate circumstanțele de fapt și de drept ale cauzei, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar și motivat concluziile sale în decizia adoptată, și în dependență de circumstanțele constatate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Sergiu.

Se admite recursul ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală în privința inculpatului **Dimitrov Oleg XXXXX**, și prin extindere în privința inculpatului **Cocervei Sergiu XXXXX**, în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, și se dispune rejudecarea cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest, decizia contestată se menține.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată în partea în care a fost dispusă rejudecarea, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **10 decembrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Diaconu Iurie

Țurcan Anatolie

Boico Victor

**Opinie separată
a judecătorului Timofti Vladimir**

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-i pe **Dimitrov Oleg Dumitru și Cocervei Sergiu
Valeriu.**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, a fost respins ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Sergiu. A fost admis recursul ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, casată parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Dimitrov Oleg XXXXX și prin extindere în privința inculpatului Cocervei Sergiu XXXXX, în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată. În rest, decizia contestată a fost menținută.

2. Am semnat cu respect decizia, dar nu am fost de acord cu motivarea și parțial cu soluția adoptată și am propus o altă soluție conformă prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală - "*De respingere ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Grigoraș Ala în numele inculpatului Cocervei Sergiu și de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-i pe Dimitrov Oleg Dumitru și Cocervei Sergiu Valeriu, cu menținerea deciziei atacate*".

3. Pentru a fi mai succint, menționez că susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și descriptivă a deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 10 noiembrie 2020, în pct. 1-7.1, în prezenta cauză.

4. Expun dezacordul cu motivele expuse în pct. 7.2 a prezentei decizii, care au dus la "*admiterea recursului ordinar declarat de către avocatul Medeleanu Roman în numele inculpatului Dimitrov Oleg, casarea parțială a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe Dimitrov Oleg XXXXX și prin extindere în privința inculpatului Cocervei Sergiu XXXXX, în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată*", consider că instanța de apel corect a adoptat soluția "*de admis apelul procurorului, casată parțial sentința doar în partea confiscării speciale și s-a pronunțat în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit prima instanță. În conformitate cu art. 106 alin. (1), (2) lit. b) (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală, de a supune confiscării speciale*

de la Dimitrov Oleg Dumitru și Cocervei Sergiu Valeriu și a trece forțat și gratuit, în proprietatea statului valorile valutare în sumă de 38000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei, rezultate din infracțiune".

Susțin în totul motivele expuse în decizia atacată (f.d. 243-245, vol. V), în care s-a indicat: "Privitor la solicitarea apelantului procurorul în Secția combaterea traficului de ființe umane din cadrul Direcției urmărire penală și criminalistică a Procuraturii Generale, Igor Lambă în partea ce ține de neconfiscarea în mod solidar din contul inculpaților Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu, în condițiile art. 106 alin. (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art. 229⁴ Cod de procedură penală a le supune confiscării speciale, a le trece în venitul statului a valorilor valutare în sumă de 38000 euro, 8100 dolari SUA și mijloacele bănești în sumă de 1000 lei, rezultate din infracțiune, Colegiul penal constată că acesta își găsește confirmarea la judecarea apelului, existând motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării hotărârii contestate în partea confiscării speciale.

Potrivit art. 106 Cod penal, alin. (1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2).

Alin. (2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-1 răsplăti pe infractor; e) deținute contrar dispozițiilor legale; f) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile de la aceste bunuri; g) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.

Alin.(4) Confiscarea specială se poate aplica chiar dacă făptuitorului nu i se stabilește o pedeapsă penală.

Prin bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii se înțeleg bunurile obținute prin efectuarea acțiunii care formează elementul material al infracțiunii săvârșite.

Bunuri rezultate din infracțiune constituie orice avantaj economic obținut în urma săvârșirii infracțiunilor penale.

De asemenea, conform art. 229⁴ Cod de procedură penală, confiscarea specială și confiscarea extinsă a bunurilor infracționale, precum și repararea prejudiciilor cauzate prin infracțiuni se dispun prin hotărârea instanței de judecată în condițiile prezentului Cod și ale Codului penal.

Concomitent, potrivit art. 397 pct. 2) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art.395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și: hotărârea cu privire la confiscarea specială.

Conform sentinței, instanța de fond a invocat prevederile art. 325 alin (1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, iar în viziunea instanței conform materialelor cauzei penale procurorul la transmiterea cauzei penale în instanța de judecată nu a formulat o asemenea cerință, ce tine de confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești rezultate din infracțiune.

În această ordine de idei, este necesar de menționat că concluzia enunțată supra este neîntemeiată, deoarece acțiunile inculpaților Dimitrov Oleg și Cocervei Sergiu corect au fost încadrate juridic în baza art. 220 alin (2) lit. a), c) Cod penal, fiindu-le incriminată acțiunea de tragere de foloase de pe urma practicării prostituției, care a fost realizată în următoarele circumstanțe: "... Concomitent, Dimitrov Oleg, care acționa împreună și de comun acord cu o persoană în privința căreia cauza penală a fost disjunsă și Cocervei Sergiu, întru realizarea intențiilor infracționale de tragere a foloaselor de pe urma practicării prostituției de către alte persoane, încasau de la beneficiarii de servicii sexuale sumele de bani transferate de către ultimii în portmoneul virtual creat de către Cocervei Sergiu pe numele persoanei în privința căreia cauza penală a fost disjunsă pe site-ul www.payoneer.com, pentru achitarea serviciilor sexuale on-line prestate de către Morari Cristina, Moldovan Marina, Moldovan Mihaela, Damian Mihaela, Coșarev Ecaterina, Bălan Rodica, Bălan Maria, Jacot Svetlana, Latcovschi Natalia, Bulai Iuliana, Lipovan Nicoleta, Vieru Valentina, Catan Aurelia, Ceban Alina, Cosareva Ecaterina, Arnăut Dina, Dănceni Aurelia și alte persoane nestabilite, din care 50 % le revenea lor, dar 50% erau achitate ultimelor ...".

În așa fel, conform declarațiilor martorilor audiați în cadrul urmăririi penale, procesului-verbal de examinare a obiectului din 16.01.2016, prin care a fost examinate răspunsurile parvenite de la băncile comerciale, cât și altor probe administrate la faza de urmărire penală, s-a stabilit cu inculpații au obținut venituri valutare și mijloace bănești rezultate din această infracțiune și anume de la: Moldovan Marina - 16000 euro, Ceban Alina - 7000 euro, Latcovschi Natalia - 1500 dolari SUA, Bulai Iuliana - 15000 euro, Lipovan Nicoleta - 7000 lei, Bălan Maria - 1000 dolari SUA, Catan Aurelia - 5600 dolari SUA, în total 38 000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei.

Mai mult ca atât, Colegiul penal relevă că judecarea cauzei penale a fost efectuată în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ din Codul de procedură penală, iar inculpații au declarat că recunosc în totalitate aceste probe asupra cărora nu au careva obiecții.

Colegiul penal consideră neîntemeiată soluția instanței privind respingerea solicitării acuzatorului de stat referitor la confiscarea în beneficiul statului a valorilor valutare și mijloacelor bănești în sumă de 38 000 euro, 8100

dolari SUA și 1000 lei rezultate din această infracțiune, deoarece sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri, după cum prevede alin. (2) art. 106 Cod penal.

Reiterând cele expuse, reieșind din prevederile art. 106 alin (1), (2) lit. b), (4) Cod penal și art.229⁴ Cod de procedură penală, s-a constatat că solicitarea procurorului privind confiscarea specială a valorilor valutare și mijloacelor bănești în sumă de 38 000 euro, 8100 dolari SUA și 1000 lei rezultate din această infracțiune, este justificată legal și confirmată prin probele administrate la faza de urmărire penală."

Nu susțin motivele din decizia instanței de recurs ordinar din prezenta cauză, sub aspect că instanța de apel nu a indicat probele din care rezultă sumele confiscate rezultate din infracțiune, că decizia instanței de apel suferă de o insuficiență gravă de motivare privind calculele - mărimea valorilor confiscate, că nu sunt indicate prevederile legale care permit confiscarea, or instanța de apel a indicat concret în decizie (f.d. 175, vol. V) mijloacele de probă și sumele concret rezultate din infracțiune, iar declarațiile martorilor, cu indicarea sumelor concret rezultate din infracțiune se conțin în rechizitoriu (f.d. 31-46, vol. V), iar în baza cererii de examinare a cauzei în procedura simplificată prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, ambii inculpați au recunoscut și acceptat în totul Rechizitoriul (f.d. 31-56, vol. V), inclusiv sumele de valută străină și lei a Republicii Moldova (MDL) primite de ei și transmise martorilor în rezultatul infracțiunii comise de către inculpați.

Nu consider că era necesar pentru a confisca bunurile rezultate din infracțiune în speța dată, de a relua cercetarea judecătorească, a fost suficient ca la etapa dezbaterilor procurorul să solicite confiscarea, conform prevederilor art. 106 Cod penal, ce rezultă clar din Rechizitoriu, acceptat în totul de ambii inculpați, îmi expun ferma convingere că nu ar fi corect ca bunurile rezultate din infracțiune în speța dată să nu fie confiscate și să rămână aceste bunuri - mijloace financiare în proprietatea inculpaților, pentru utilizare în continuare la propria lor dorință.

Nu accept că art. 325 Cod de procedură penală, are relevanță în speța dată, or învinuirea nu a fost modificată în sensul agravării ei, în învinuire și în fapta constatată, fiind indicat "*în scopul tragerii de foloase...încasau de la beneficiarii de servicii sexuale, sumele de bani transferate de către ultimii în portmoneul virtual creat de către Cocervei Sergiu, din care 50% le revenea lor, dar 50% erau achitate ultimelor*" (f.d. 151-152, vol. V).

Nu accept motivul din decizie, că în actul de învinuire urma a fi specificat faptul că din infracțiunea comisă de inculpați ar fi rezultat careva bunuri care puteau fi încadrate în prevederile art. 106 Cod penal, consider că procurorul era în drept în dezbaterile judiciare să solicite confiscarea bunurilor rezultate

din infracțiune, iar soluția instanței privitor la confiscare fiind pasibilă de atac cu apel și recurs ordinar, corespunde exigențelor dreptului la un proces echitabil prevăzut de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale din 04.11.1950.

5. Reieșind din aceste motive, am propus soluția indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar nu am fost susținut de ceilalți judecători.

Judecător

Timofti Vladimir